

samfundet bruger mange penge på at uddanne – og det gør vi jo vitterlig, vi betaler ikke selv for uddannelse i dette land – de mennesker, der får denne mulighed for at kvalificere sig til det efterfølgende liv ude i erhvervslivet, skulle have en SU, der i første omgang svarede til folkepensionsydelsen, og som der lægges op til i beslutningsforslaget ligefrem på et tidspunkt skulle blive til noget, der minder om en borgerløn. Den galej hopper vi ikke på.

Jeg kan heller ikke lade være med at bemærke, at om ikke vi i Danmark har verdens allerhøjeste SU-sats, så er vi i hvert fald blandt de lande i verden, der yder den største studiestøtte. Så jeg kan meget klart afvise Enhedslistens beslutningsforslag.

Når det er sagt, vil jeg også godt have lov til at sige, at det ikke er sådan, at vi fra konservativ side er fuldt tilfredse med de SU-regler, vi har i dag; det tror jeg er Tinget bekendt. Vi finder reglerne ganske komplicerede og ganske bureaukratiske, og der er også nogle urimeligheder indbygget i systemet. Derfor har vi noteret os, at ministeriet lægger op til, at vi i nær fremtid skal tage en drøftelse omkring SU-reglerne. Den ser vi naturligvis frem til at deltage i, og dér vil vi også give møde og give udtryk for de ønsker og krav, vi har til SU-reglerne.

Hvis jeg skal afsløre noget som helst i dag, kan jeg sige, at vi i den konservative gruppe har stor sympati for de tanker, som Jakob Lange fra Københavns Universitet har været fremme med på det sidste, nemlig at åbne op for, at de studerende kan få lov til at tjene mere ved siden af SU'en. Det er en sympatisk tanke, som vi gerne vil drøfte nærmere, men i lighed med det, hr. Lars Løkke Rasmussen gav udtryk for, mener vi, at de tanker og ønsker, vi har omkring SU'en, mere hører hjemme, når vi skal drøfte de reelle ændringer af SU'en og ikke i et paradeforslag som dette.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Hr. John Vinther betragter det som et paradeforslag, men det er det ikke tænkt som. Det er tænkt som et forsøg på at få en principiel diskussion og stillingtagen til, hvilken retningshele SU-lovgivningen skal have. Og det er jo helt klart, både ud fra det, der kommer fra hr. Lars Løkke Rasmussen og fra hr. John Vinther, at der er en principiel diskussion; der er nemlig en diskussion, der handler om, hvorvidt det kun skal være et supplement til erhvervsarbejdet og til alt

det andet: til lånene og til, hvad man kan få fra forældrene og sådan nogle ting. Den diskussion er der åbenbart. Og det synes jeg da man skulle prøve at tage stilling til.

Nu kan jeg så forstå på hr. John Vinther, at der også er en anden side af det, nemlig at grunden til, at SU'en skal være så lav, er, at de studerende jo får uddannelsen gratis, fordi vi endnu ikke har indført brugerbetaling. Hvis det nu var sådan, at vi lavede brugerbetaling, så kunne vi måske gøre SU'en dobbelt så stor, og så skulle de studerende selv betale uddannelsen. Er det det, hr. John Vinther antyder, når han siger, at det er derfor, den ikke skal være højere, for de får jo også uddannelsen gratis?

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Jeg vil aldeles ikke kalde Enhedslistens forslag for utidigt; til gengæld vil jeg kalde det sjusket. Det er en uspecificeret og uprioriteret ønskeseddel ganske uden nogen forsøg på konsekvensberegninger. Der er på sæt og vis ikke noget galt i at foreslå øgede udgifter – det er helt legitimt; det gør vi også jævnligt, og det er der andre partier, der gør, men det er god skik herinde, at man gør sig klart, hvor store udgifter det er, man foreslår, og hvordan man i øvrigt ønsker det prioriteret blandt alle andre ønsker, man kan have.

Jeg vil derfor ikke bruge mange ord på Enhedslistens forslag – jeg synes ikke, det er det værd – men jeg vil gerne præcisere, hvad vi synes om SU.

Der er jo lagt op til, at vi skal til snart at forhandle SU. Der ligger nu i kortene en markant reduktion af det dér meget besværlige studieaktivitetskrav, og endelig ligger der også i kortene – håber jeg da, det ligger der i hvert fald i det forslag, vi har fået – en forbedring af børnefamiliernes situation. De to ting håber jeg i hvert fald kan falde på plads under de kommende forhandlinger. Men dette er næppe nok på længere sigt. Jeg tror også, at vi skal til at diskutere selve stipendiedelens størrelse. Der er nemlig sket noget siden dengang, vi lavede SU-reformen. Der er bl.a. sket det, at den samlede befolkning er blevet vænnet til ikke at optage lån. Den slags holdningsændringer er stærke i hele befolkningen, men de er altid stærkest hos de yngste, og derfor ser vi, at de studerende i stadig stigende omfang ikke tør tage SU-lånet og prøver at læse igennem alene på stipendiet, og det kan de ikke. Så derfor håber jeg, vi kan komme i gang med også at snakke om almindelig forhøjelse af stipendiet.